народы порабощены: паднжло е, паднжло, и лѣжи на земѧта царскыѧтъ поробенъ родъ. Кой го е съборилъ? кой го е побѣдилъ? не въ старо време оржжїѧта на Персѧниты, нити отъ-послѣ силата на Българиты, нити сега наскоро войскыты на Ѧгарѧниты; нъ го е съборилъ гнѣвъ Божій, който мꙋ отнѣлъ мирътъ, и допꙋстилъ, щото и дꙋховенството съ расколничествата си да раздвоѧватъ черквата Хрістова на тысѧщы съблазны; начѧлницити съ разногласїѧта си раздѣлѧли войскыты; и царїети съ несъгласїето си сѧ гонѧли единъ дрꙋгый. Баща услѣпѣвалъ сынътъ, и братъ осквернѧвалъ рѫцѣтѣ си съ кръвь-та братова си. Паднжло царството, защото сѧ былъ вдигнжлъ мирътъ, който е стълпътъ на царствата. Вижте го това още по-добрѣ въ злочестїѧтъ тойзи островъ, гдѣто живѣемъ, и вижте го не съ сꙋхы очи, защото това е достойно за много сьлзы. Ѧзъ не знамъ кой-голѣмъ грѣхъ на нашиты прадѣди е поискалъ да накаже Богъ, и не е проводилъ потопътъ, какъ-то на Ноевото време, та да нѫ потопи; не е пратилъ желѣзнїѧ жезлъ на Ѧгарѧниты, та да обꙋздае неодьржимото наше изꙋмленіе; той ни е проводилъ слїѧнїето на ѧзыцити на стълпотворенїето; споредъ мѣстоположенїето той нѫ е раздѣлилъ по-разны мѣста, и споредъ страсть-та ный смы раздѣлени на разны страны (тарафы). Едни сѫ Ꙗдеи, а дрꙋгы Самарѧне; Свѧщенницити сѫ раздѣлени, и единъ сѧ поклонѧ едномꙋ, а дрꙋгъ дрꙋгомꙋ Богꙋ; раздѣлены сѫ и черквыты, и омразата, що ѧ имамы ный, всажда раздоръ и междꙋ Свѧтїиты. Нашето раздѣленіе храни омразата ни, и таѧ омраза преминꙋва толко неизмѣнна отъ родителиты на чѧдата, щото малкыты дѣчица по-напредь познаватъ непрїѧтелѧ си нежели бащата си. Чини ми сѧ, че таѧ омраза преминꙋва и въ животныты ни, които сѫ безсловесны; искалъ быхъ да кажѫ и въ камьниты, които сѫ нечювственни, и негли имѫтъ съчювствіе за раздѣленїето на двѣтѣ враждебны по-междꙋ си страны. О каква завистъ! О каква вражда! О каквы тайни съвѣти! О каквы ꙗвны осѫжденїѧ на едната страна противъ дрꙋгата! И отъ това какво слѣдва? толко убійства, щото кръвь-та на убитыты человѣци была доволна да измые, или по-добрѣ да издави сичкыѧтъ островъ; толко загꙋбы, които сѫ истрѣбили имотыты, отъ които една часть е задьржало Правосѫдїето, а дрꙋга сѫ изѣли злобни прїѧтели, и дрꙋгари; убожеството е толко, щото нѫ ꙗде, какъ-то раждата желѣзото. „Богáтіи обнищáша й взалкá-